

רק אחרי פטירתו
של החסיד
ה'פשוט' מרחובות,
נחשפו אלפי
הדו"חות שכתב
לרבי מדי יום |
סיפורו הייחודי

הדו"חות שנתגלו ברחובות

רק אחרי פטירתו הפתאומית, בעיצומם של ימי השבעה, נחשפו בביתו אלפי המכתבים, שכתב לרבי במשך יותר משלושים שנה, יום אחרי יום | אלו מסמכים מרגשים שבהם גולל ר' איתן עקיבא ע"ה, מאנ"ש ברחובות, את ההתמסרות שלו למבצע תפילין, ואת מפגשיו עם עשרות מניחים מידי יום | מכריו מעידים: "הוא דיבר 'פתוח' עם הרבי, 'התוועד' עם הרבי וחי את הרבי בכל יום" | הצצה מרגשת

| מענדי קורטס |

תורמים לנפלאות זכנים לישועות

הקב"ה מביטח: אני משמח את שלך! זקוקים לישועה? זאת ההזדמנות שלכם

לתרומות סרקו או חייגו
058-5217700

מאזינים לתורה מאזינים לתורה

משמח את שלך
אמא יש רק אחת

חלק מהקלסרים שנמצאו, השבוע, עם אלפי מכתבים לרבי

כדי לספר, אבל גם כדי להניח תפילין באותה שעה, הפעם לעילוי נשמתו. ה'מבצע תפילין' שלו נמשך גם אחרי פטירתו. היו לו מסלולים קבועים שבהם הסתובב בכל יום. כעשרים עד שלושים הנחות תפילין הניח בממוצע ביום. בדו"ח אקראי שכתב לרבי כחצי שנה בלבד לפני פטירתו, ביום רביעי כ"א בחשוון תשפ"ו, פירט ר' איתן עצמו את סדר היום שלו במשך שנים רבות. "כך אני זוכה לנהוג יותר מ-30 שנה בברכתו של הרבי: קם בשעה 3:30 בבוקר, בשעה 4:00 מקוה, עד 4:30 לימוד תורה, תהלים, תניא יומי, הכנה לתפילה, 5:30 תפילת שחרית, 6:10 לחם למשפחה, 6:30 ארוחת בוקר, 7:00 בבוקר יציאה למבצע תפילין ברחובות.

"בימי השבעה הגיעו מאות אנשים לנחם. לא אגזים אם אומר שחצי מתושבי העיר הכירו אותו. כל יום היו רואים אותו מסתובב עם התיק שלו והתפילין"

"מתחיל ממסעדת גילי, מסעדת שי, נהגי מוניות רחובות עד 8:30, נוסע הביתה. 8:45 יוצא לעבודה עד 12:30. חנות רהיטים. לאחר מכן מגיע הביתה ארוחת צהריים. בשעה 1:00 יציאה למבצע תפילין. 1:30 מנחה גדולה. 1:45 המשך מבצע תפילין צהריים עד השעה 2:15. מגיע לבית ומתארגן. בשעה 2:45 יוצא לרחוב נתן אלטרמן ברחובות ומניח ל... תפילין. בשעה 3:30 חזרה לעבודה עד השעה 6:00. לאחר מכן תפילת ערבית וארוחת ערב. בימי שני ורביעי כולל ערב בין 7:30 לשעה 9:00. שעה 9:30 שינה לערה. כך כל יום ויום. סדר יום של שליחו של הרבי ברחובות כבר יותר מ-30 שנה, יום יום ברוך השם".

הוא לא ציפה כנראה שמישהו יקרא את השורות הללו. בנו הרב שניאור מוסיף: "הוא היה גאה בי תמיד שאני שליח. זכיתי להיות רב שכונה ורב קהילה

כותבים מדי פעם לרבי. אבל כזו תדירות? כזו עקביות? עיון במכתבים שהשאיר מלמד שהוא כתב על כל מה שעבר עליו. הוא לא כתב רק כשהיה בעת צרה או כשנזקק לברכה. הוא כתב תמיד. נראה שחש חובה לדווח למפקד על מה שהוא פועל בחזית". הרב עקיבא מציג שלושה קלסרי טבעות גדולים שמונחים על השולחן בבית אביו. הקלסרים פתוחים, בתוכם ערימות דפים המלאים בצפיפות בכתב יד בעט כחול. אלו קלסרים משנת תש"פ. הוא מעיין בהם. "הייתה לו חברותא ב'כולל ערב' בבית הכנסת המרכזי ברחובות, עם יבדל לחיים ר' דוד שייני, מחברי הקהילה פה. במכתביו הוא כתב, לדוגמה, מה הם למדו בכולל ואיך הבינו את השיחה של הרבי. מה הוא הבין ומה ר' דוד הבין. ברמה כזו של פירוט. "בימים האחרונים נזכרתי שאבא הסתובב תמיד עם פתקים קטנים. אלו היו פתקי נייר דבוקים שניתן לשלוף מהם דף אחרי דף. כנראה שבמהלך היום הוא היה רושם ראשי פרקים לעצמו של מה שעבר עליו - עם מי הניח תפילין, למי הניח, מה אמר לאנשים שפגש, ווארט קצר או דבר תורה. מה עשה כדי שמי שסירבו בהתחלה להניח, הניחו לבסוף. כשהיה מגיע לבית בערב היה לוקח את הפתקים האלה, וכנראה על בסיסם מרכיב את הדו"ח היומי שלי".

רהיט של חסיד

ליבו נדם ביום חמישי, כ"ז באייר תשפ"ו. בן 66 בלבד היה בפטירתו הפתאומית. למחייתו עבד עד יומו האחרון כאיש מכירות בחנות רהיטים בצומת ביל"ו. עדויות שהצטברו אחרי פטירתו לימדו על דמות יוצאת דופן שסיפורה מפלאי; "חייל אלמוני" שהקדיש את חייו למבצע תפילין בהיקפים שקשה למצוא כדוגמתם.

הנה דוגמה קטנה: באחד מימי השבעה נכנסו לבית האבלים, שם ישבו בני משפחתו, שניים מתושבי העיר. אחד מהם הוא שען המפעיל חנות לתיקון שעונים ברחוב הרצל, הרחוב המרכזי והתוסס של

לו דף של ברכת התפילין עם 'שמע ישראל', והסברתי לו מה להגיד. ביקשתי ממנו שבכל בוקר יניח תפילין עם הרף הזה. זה רק 5 דקות ביום. ויראה הצלחה בלי חשבון בכל מה שיעשה. זה סוד ההצלחה. כך דיברתי איתו ושיכנעתי אותו. כמה גדולה השגחה פרטית אפילו במעלית של 15 קומות. איתן".

חיילים אלמונים

קלסרים עמוסים ומלאים במאות ואלפי מכתבים נמצאו בביתו של ר' איתן עקיבא לפני כשבועיים. בניו, שגילו אותם באקראי באחד מימי השבעה, לא ידעו עליהם והופתעו. התברר להם שבמשך שלושים

"סיפורו שבכל יום הניח לנו בשעה 14:30 בקביעות": ה'מבצע תפילין' נמשך גם אחרי פטירתו, בבית האבלים

"אבא הסתובב תמיד עם פתקים קטנים. אלו היו פתקי נייר דבוקים שניתן לשלוף מהם דף אחרי דף. מהלך היום הוא היה רושם ראשי פרקים לעצמו מה עבר עליו - עם מי הניח תפילין, מה אמר לאנשים שפגש"

רחובות החוצה את העיר מדרום לצפון. השען הגיע יחד עם מלווה נוסף. שניהם סיפרו כי בכל יום חול בקביעות בסביבות השעה 14:30 בצהריים היה מגיע אליהם ר' איתן ומניח להם תפילין. גם אם היו לקוחות בחנות הם היו עוצרים הכל ומניחים. ר' איתן, באמונתו היוקדת, בחיובו, הצליח לגרום למי שבחנות להסכים לשען לעצור ממלאכתו כדי להניח. הוא גם שכנע את הלקוחות שיניחו. כעת הם מחכים לו אבל שמעו כי נפטר. הם הגיעו לבית

שנה לפחות, בכל יום ויום, עצר אביהם את סדר יומו כדי לכתוב לרבי דין וחשבון על מה שעבר עליו. "ממצאו קלסרים בארגזים משנת תשנ"ט ותש"ס ועד השנה האחרונה", משתף הרב שניאור עקיבא את 'כפר חב"ד'. "יתכן שישנם גם מכתבים משנים מוקדמות יותר, עדיין לא עברנו על הכל. בקלסרים יש מכתבים עוקבים; הוא כתב לרבי יום אחרי יום מבלי לדלג כמעט. מכתבים מלאים, נרחבים, מפורטים. "לא האמנו כשראינו את זה. ידענו שחסידיים

בקומה השנייה. הוא הביט פנימה ונכנס אליה בצעדים מדודים. נער בן 14 עמד שם, ממתין לצאת בקומת הקרקע. לא הייתה ביניהם היכרות מוקדמת. השעה הייתה שעת ערב מוקדמת, יום שלישי שגרתי של אמצע חודש אלול תשפ"ה. המקום: בניין מגורים רב קומות ברחוב נתן אלטרמן, דרום רחובות. רגעים קודם לכן סיים ר' איתן עקיבא, מחברי קהילת חב"ד בעיר, שיעור תורה בחברותא עם מכר המתגורר בבניין, יהודי נכה שמעט לצאת מהבית.

דלתות המערלית נפתחו

לפני השיעור, בטרם שקעה השמש, הספיק להניח לחברותא תפילין כמנהגו בכל יום. כעת המעלית נסגרה מאחוריו. הוא פנה לצעיר שחלק עמו את תא המתכת הנע והתעניין לשמו. "גם לי קוראים איתן", הפתיע הצעיר. שיחה קצרה ועניינית נקשרה ביניהם. התברר שאיתן הנער מכיר את הבן, הרב שניאור עקיבא, שליח הרבי ורב שכונת רחובות החדשה. בשנת תשפ"ד, לפני שחגג בר מצווה, הודרך איתן בידי הרב עקיבא איך להניח תפילין. השליח גם דאג לו אישית לתפילין.

ר' איתן האבא התרגש, רווה נחת. "ואתה מניח כל יום?", שאל את הצעיר. הנער התחמק. למחרת, כשהתיישב בביתו לכתוב דו"ח לרבי, תיאר ר' איתן בשולי המכתב, בהערות אגב, את ההתרחשות במעלית. כך הוא כתב: "היה נראה שהוא מניח לפעמים. בקיצור הבאתי

בכאב משתתף אני באבלו של

הרה"ח ר' חיים ברוך הלברשטם שליט"א

איש בית חיינו ונאמן בית רבי

מייסד ומנהל "WLCC" ו"ועד בדק הבית" ומקים בית אהל חב"ד, הישיבה והמקווה שע"י האהל הק' עם האבידה הקשה בפטירת רעייתו היקרה, "בעלת הרבה מעלות"

מיינדל ע"ה

מרת

אלקי הנחמות ירפא את השבר הגדול ובהמשך בניין וחיוזק בית חיינו והפעולות בהפצת המעיינות וקירוב אחי"י אל המאור וב"הנח"ר שגרם וגורם" ינוחם ויחזק וזוכה תומ"י לקיום היעוד "ומחה הוי' אלקים דמעה מעל כל פנים" בגאולה האמתית והשלמה בזכות נשים צדקניות

ש"ס מגידמן

מרכז מעייני ישראל בארה"ק

בתי מדרש לתורה ולתפילה • רשת כוללים להוראה ולחסידות • הפצת מעיינות החסידות

נוס תנחומין

תנחומנו הכנים מביעים אנו מקרב ליבנו לידידנו הדגול, העומד לימינו במסירות ונאמנות רבות בשנים להביא לידי פועל רצון קודשו של כ"ק רבינו אליו 'אייננעמען גאנץ גאליציא'

איש בית חיינו ובית רבינו אשר זכה לשמש בקודש עשרות בשנים, בנש"ק ושלשלת היוחסין

חיים ברוך הלברשטאם שליט"א

ומשפחתו הנכבדה

בצערם הגדול בפטירת רעייתו החשובה מרת **מינדל** ע"ה

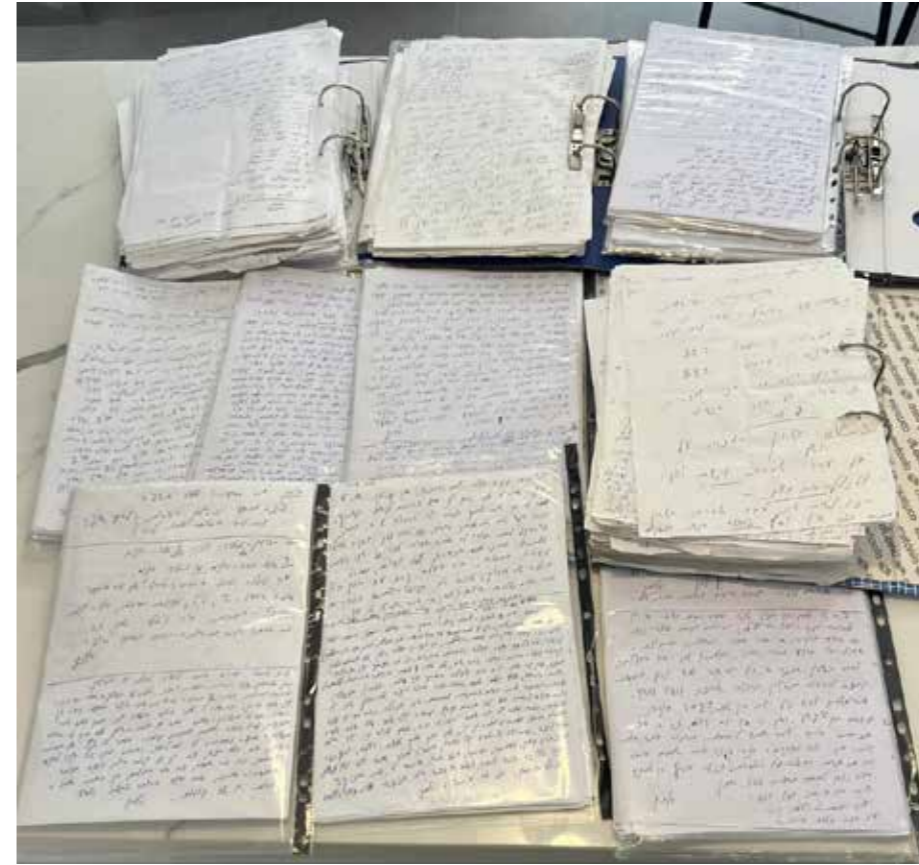
המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד ויקויים בנו בקרוב "והקיצו ורננו שוכני עפר" והיא בתוכם בביאת משיח צדקנו בקרוב ממש

הנהלת מרכז מעייני ישראל בארה"ק

מרדכי יואל שוורץ

אהרן הכהן גראס

ירושלים • בני ברק • אשדוד • בית שמש • ביתר עילית • חיפה • אלעד • צפת • קרית גת
מודיעין עילית • פתח תקווה • עמנואל • נתניה • טבריה • הר יונה • עפולה • ערד • רכסים

"חי את הרבי": בכל יום יום, במשך יותר משלושים שנה, שיגר דו"ח מפורט

"אני איתן בן מזל ואהובה בת מרים ובנינו... מבקשים לעורר רחמים מדובים להצלחה בגשמיות וברוחניות ולעמידה בכל הניסיונות"

בתפילין. ליהודים הייתה אורה ושמחה וששון ויקה, אלו תפילין.

"ברוך השם היום הניחו יהודים תפילין, והיה קידוש ה' גדול מאוד. אני רואה את הרבי איתן, והרבי מסייע לי ותומך בי ועוזר לי ומרחם עליי ועל משפחתי, והרבי מתפלל עליי ועל ילדי שנצליח בשליחותינו של לגיון מלך... בע"ה שפורים ומשלוח מנות יהיה הכל בהרחבה, בשטורעם גדול, אנא אבא מלך רחמן. בבקשה להתגלות הרבי. משיח נא. שנהיה כלים לברכתו הקדושה".

פעמיים בחייו נסע ר' איתן לרבי לפני ג' תמוז. הפעם הראשונה הייתה בשנת תשל"ח (או תשל"ז), כנער צעיר, תלמיד בבית ספר למלאכה בכפר חב"ד. הוא נסע אז לרבי יחד עם חבריו מבית הספר למלאכה ועם המנהל הרב משה אדרעי יבדל לחיים, שנהג לארגן מעת לעת נסיעות של תלמידים לרבי.

ר' איתן, יליד תש"כ, שנולד בגדרה למשפחה דתית תימנית והתגלגל לבית הספר ביישוב החסידי, ראה לראשונה את הרבי ונדבק. זה היה בתחילת חודש ניסן. באחד הימים השתתף עם חבריו בהגדרה שנערכה כנהוג ב-770 בכל יום, על הזכות להניח ספר תהילים לרבי. הוא זכה בהגדרה וספר התהילים נותר

בית הכנסת בית מנחם כולל בית מנחם

על שם כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו - כפר חב"ד

נטפני נחמה

בצער רב על האבידה, מביעים אנו ניחומינו לכב' ידידנו ומכובדנו הדגול, וותיק וחסיד, מבעלי התפילה בבית הכנסת עשרות בשנים, ומלומדי הכולל, מיקירי תושבי הכפר, טוב לשמים וטוב לבריות

אהרן כהן שי

עם פטירתו רעייתו הכבודה, אשת חסד ומעשים טובים מרת **ציפורה** ע"ה

מנחם ציון ובונה ירושלים ינחם אותו ואת בנם ידידנו הרה"ח ר' **אריה לייב** שי, בנותיהם וכל המשפחה שיחיו

לא יוסיפו לדאבה ומעתה ועד עולם לא ידעו צער ואך טוב וחסד וששון ושמחה ישיגום תמיד ובמהרה נראה בקיום היעוד הקיצו ורננו שוכני עפר והיא בתוכם בגאולה השלימה

גבאי ומתפללי בית הכנסת

מגידי השיעורים

ולומדי הכולל

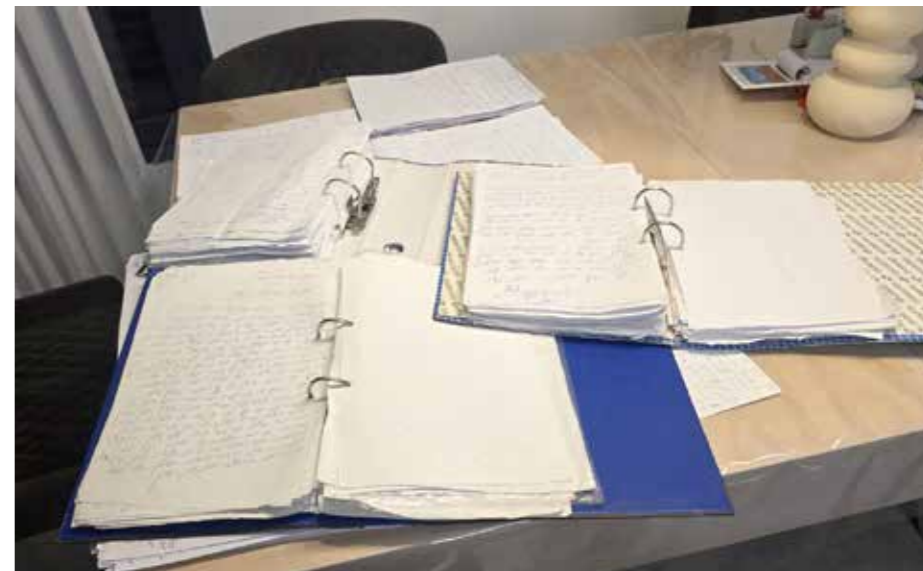
החייל האלוהני

פרטית ראיתי את זה וסימן שעליי להיכנס פנימה ולחזור שם דבר תורה. הוא היה נכנס ומתאים את עצמו לסיטואציה, בכל מקום אמר דברים הנשמעים. "לפני כשלושה שבועות אבא התקשר אליי. הוא שאל אם אני יכול לעזור לו להוריד ספה לבית של אחד הלקוחות. כמובן שהגעתי. הכנסנו את הספה לבית, ובסיום הוא ביקש מבעל הבית כוס מים ואמר שברצונו שכולם יחד יברכו 'שהכל נהיה בדברו' כדי שתהיה ברכה בבית. אחרי זה אמר לי: כל המטרה שבאתי לבית, וכל המטרה האמיתית של החלפת הספה, לא הייתה בשביל הריהוט ועיצוב הבית, אלא כדי שנוכל לברך יחד ולחזור על שיחה של הרבי. בשביל זה אני בעולם הזה. כך הוא ראה את הדברים. מבחינתו, הלקוחות שלו כולם היו אמצעי בשביל להעביר ענייני יהדות".

הרב גלובסקי חותם: "מאיתן אפשר ללמוד לגבי כתיבה לרבי. כיום בדור שלנו לא כל אחד שייך לכתוב לרבי בכל יום ויום. איתן מהבחינה הזו היה 'אחד בדור'. אבל לפחות אפשר ללמוד ממנו שתהיה לנו קביעות, פעם בשבוע או בשבועיים או בחודש, לכתוב לרבי. וגם לא להסתיר מהרבי – לכתוב את העניינים כפי שהם, את הכל. כתיבה לרבי מחזקת

לשנייה בחנות הרהיטים שבה עבד, במקום לנוח בבית, הוא היה מנצל את הזמן כדי ללכת לתחנות מוניות בעיר ולהציע לאנשים שם שיניחו תפילין. כל הנהגים הכירו אותו. היו בעלי חנויות ומפעלים רבים בכל האזור שהכירו אותו. הוא לא היה מאלו שדיברו, אלא מאלו שעשו.

"הרבי הקודם אומר שמי שלומד בעולם הזה מסכת משניות בעל פה, בשמים מכנים אותו על שם המסכת שאותה למד. אני משוכנע שלאיתן יש עוד שם בשמים מלבד השם איתן. ברור לי שקוראים לו שם למעלה 'איתן תפילין עקיבא'. ההתמסרות שהייתה לו למבצע תפילין הייתה מיוחדת במינה. "אבל את כל זה ידעתי עוד לפני שנפטר. בימים האחרונים, בעת ניחום האבלים, כשנחשפתי לדו"חות שכתב לרבי, אין ספור דו"חות, יום אחרי יום, הבנתי כמה גדולה וכנה הייתה המסירות שלו לרבי. כשקוראים את המכתבים שלו מגלים את ההתקשרות הפנימית שהייתה לו לרבי. הוא כתב לרבי בסגנון מאוד 'פתוח'. הוא היה 'מתוועד' עם

"באתי הביתה חצי מעולף, נפלתי על המיטה עם המון כאבים אבל עם הרבה שמחה". הקלסרים והדו"חות, השבוע בביתו

"אני משוכנע שלאיתן יש עוד שם בשמים חלבד השם איתן. ברוך לי שקוראים לו שם למעלה 'איתן תפילין עקיבא'. ההתמסרות שהייתה לו למבצע תפילין הייתה מיוחדת במינה"

הרבי במכתביו, מגלה את הרגשות שלו לרבי, מזכיר לרבי על קשיים שהיו לו, איך התגבר עליהם. שיתף בדברים שאנשים שהניחו תפילין אמרו לו, ומה הוא אמר להם. קשר מיוחד עם הרבי. חי עם הרבי. "כשאני מביט בדו"חות, אני נזכר מיד במה ששמעתי שוב ושוב מר' זושא וילימובסקי ע"ה, 'הפרטיזן', שאמר לי כאשר באתי להתיעץ עמו בעניינים שונים – שיש לו 'חולשה': לכתוב על הכל לרבי. אנחנו החיילים בחזית והרבי הוא המפקד, ועל המפקד לדעת מה קורה בחזית. כידוע שר' זושא כתב לרבי על כל דבר בכל יום ויום, והיה מעביר את מכתביו במעטפות גדולות דרך ר' אפרים וולף ע"ה (שהיו לו את הדרכים שלו להעביר דו"חות לרבי באותן שנים, עם אנשים שנוסעים וכדומה).

"ר' איתן יישם את הנקודה הזו בכל מהותו. היום אפשר להבין שהסתובב בינינו חסיד פנימי שמסר את נפשו למבצע תפילין והרגיש בכל נימי נפשו חייל בחזית. ר' איתן יצא למבצע תפילין כי היה קשור לרבי, וכי הוא 'חי' עם הרבי. הוא היה נחוש לגשת לכל אדם וידע איך לעשות זאת. מי שנתקל בו הרגיש את האמת שלו. אפילו כשהיו מי שניסו לבייש אותו, הוא חיך והמשיך הלאה, בסדר. בסוף הוא 'שבר' את כולם".

הבן, הרב שניאור עקיבא משתף: "אבא ראה את הרבי כל הזמן איתו, הוא כל הזמן דיבר על הרבי. לפעמים הייתי נוסע איתו ברכב והוא היה רואה מודעת אבל רנדומלית תלויה על קיר. הוא היה מחליט להיכנס לבית האבלים. אמרתי לו: אבל אתה לא מכיר את האנשים. הוא היה מגיב לי: בהשגחה

3:00 במוניות 164 הניח). אני מסיים את היום וחושב על כך. אני פוגש בשמות של יהודים ומניח להם תפילין. זה לא ייאמן. וזה רצון הרבי שכמה שיותר יהודים יניחו תפילין. וזה בכוח הרבי שאני נולדתי מחדש. חודש אדר זה גם יום ההולדת שלי, שהייתי אצל הרבי, והתפללתי איתו, והרבי נתן לי כוח עצום רוחני וגשמי לזכות מה שיותר יהודים בהנחת תפילין. ואין להתפעל. לא יבוש מפני המלעיגים אמן, אמן, אמן".

"איתן תפילין עקיבא"

"כשמו כן הוא, איתן היה 'איתן כסלע', אומר השבוע הגה"ח הרב מנחם מענדל גלובובסקי שליט"א, מרא דאתרא דקהילת חב"ד ברחובות וסגן מזכיר בי"ד רבני חב"ד. "בכל העניינים שלו – ענייני עבודת השם, התפילה שלו, ההתנהגות שלו – הוא היה איתן. הוא נמנה עם משכמי הקום, היה מתפלל בכל בוקר במניין הראשון. גם בשבתות היה משכים ולומד חסידות לפני התפילה, עם חברותא קבועה. "בלילות שבת הוא היה מביא לבית הכנסת את גיליונות 'התקשרות' (המצורף מדי שבוע ל'כפר חב"ד'), 'שיחת השבוע', הסיפור של JEM וכדומה. היינו יושבים ולומדים יחד, עם עוד מתפללים, מהתכנים שבגיליון התקשרות. תמיד היה לו איתן סיפורים לספר על מבצע תפילין; דברים שקרו לו עם אנשים שפגש.

"ידענו תמיד שהוא מהדר במבצע תפילין. ידעתי שבכל יום, בהפסקת הצהריים, בין משמרת אחת

כבר באותן שנים הקדיש את סדר יומו למבצע תפילין. הוא שובץ במשמרת בנמל התעופה בן גוריון, והניח תפילין לנוסעים ולבעלי החנויות במקום. באחד הימים סיפר לו אחד מהעובדים בנתב"ג כי אמו לא חשה בטוב וזקוקה לתפילות. ר' איתן הגיב בפשטות: תכתוב לרבי ונבקש ברכה. הוא מיהר לכתוב לרבי ושיגר את הפתק עם אחד הנוסעים. כעבור זמן קצר, בשעת לילה מאוחרת, קיבל שיחת טלפון ממזכירות הרבי. על הקו היה המזכיר הרב גרונר שהעביר את תשובת הרבי. הרב גרונר מסר שתשובת הרבי היא שיש לבדוק את המזוזות בבית האם וגם את מיקום המזוזות.

ר' איתן נחפז למלא את השליחות. הוא לא השתנה ומיהר ליצור קשר עם הבן ולנסוע אליו לבית בלוד. הם הגיעו לביתה של האם ושם גילה כי המזוזות מונחות בקצה המשקוף, פינה העליונה – לא במקום הנכון. בנוסף המזוזות עצמן היו פסולות. הוא כמובן תיקן זאת והאם הבריאה. במשך שנים סיפר על כך ר' איתן בהתפעלות: הרבי יושב בניו יורק ויודע היכן ממוקמות המזוזות של אישה מלוד.

"כמעט שהתערפתי"

"יום רביעי, י"ב אדר תשע"ה.

"המשך פ"ג ודו"ח מבצע תפילין. לפני מנחה הניח מנהל תחנת מוניות רחובות (שביעי להיום). יש לצייין שהוא קנה לו ולבנו תפילין ובכל יום מניח תפילין בביתו. בכל יום הוא אומר לי: איתן היום הנחתי תפילין. היום הוא בא מוקדם ולא הספיק להניח בבית או הנחתי לו. אחרי מנחה הלכתי לשוק, ושם הניח מנהל בסטה שאני מניח לו כ-20 שנה תפילין. וכן שכן שלו שמנהל דוכן ירקות הניח.

"בהמשך הגעתי לעוד תחנות מוניות, למספרה בשוק, 16 איש הניחו. המשכתי לכיוון בילו. עובר חנות רהיטים אצלי הניח וכן אדם נוסף. סך הכל יומי – 18 מניחי תפילין. ח"י נשמות (גם דני בשעה

את ההתקשרות לרבי. כידוע כמה היה חשוב לרבי שיכתבו לו ובמיוחד ידווחו בשורות טובות. הרבי אמר פעם כי עצם זה שאדם יודע שעליו למלא דו"ח, זה גופא מדרבן לעשייה גדולה יותר".

"יום שני, ח"י תמוז תשס"א, חודש הגאולה. "...אתמול אחר הצהריים (צום שבעה עשר בתמוז.

מ"ק), בשעה 2:00 לערך, יצאתי למבצע תפילין. וכפי שידוע לרבי, אני בצום מאוד חולה ולא מרגיש טוב, מאבד הרבה נוזלים, וכמעט שהתעלפתי בבית. למרות הכל יצאתי להוראת הרבי 'לא לבטל ח"ו את מבצע תפילין'. יצר הרע אמר לי: איתן, אתה צם, לך תנוח, אתה פטוה אבל לקחתי תרופה, שמת' על המצח במשך כ-15 דקות זנגביל. כאשר חלפו כאבי הראש לא היססתי, וכמו חיילי בית דוד יצאתי למבצע תפילין, כאריה וכלביא לעשות רצון אבינו שבשמים ורצון הרבי.

"וברוך השם היה מוצלח מאוד, והרבה יהודים הניחו תפילין, היה מוצלח בגשמיות וברוחניות. באתי הביתה חצי מעולף, נפלתי על המיטה, עם המון כאבים, אבל עם הרבה שמחה שיהודים הניחו תפילין. עשיתי רצון הרבי. ובע"ה הקב"ה יעשה רצונו אמן. איתן בן מזל. להצלחה".

בכל העיר הכירו אותו. ר' איתן ע"ה והתפילין ברחובות

כוס של תנחומין

כוס של תנחומין נשגר בצער רב לכב' ידידנו הדגול והנעלה, בנש"ק אשר כמשב"ק בקודש פנימה עזר רבות לכ"ק אדמו"ר ולרבתות הצדקניות מרת חי' מושקא משך שנים ארוכות, אשר הקים ויסד וניהל את המוסד החשוב WLCC שהביא את כ"ק אדמו"ר זי"ע ותורתו, ואת קולות ומראות הקודש לאלפים ולרבבות אחב"י בכל קצוי תבל. זכה להקליט, לצלם, לשדר ולתעד לשעה ולדורות את אירועי בית חיננו, 770, במשך שנים רבות, בהתמדה, במסירות ובכשרון רב, ועל ידי זה זוכים מאות אלפים להתקשר יום יום באילנא דחי

נאמן בית חיננו ואיש בדק הבית, חסיד ומקושר ובעל מידות טובות, אהוב וחביב על המקום ועל הבריות וידיד כל אנ"ש

הרה"ח ר' חיים ברוך הלברשטם שי

בצערו ובאבלו על פטירת רעיתו הכבודה, אצילת הנפש, אשת חיל עטרת בעלה שעמדה לימין בעלה בעבודתו הגדולה

מרת מינדל ע"ה

ואנו מביעים ניחומינו לכל המשפחה - ידידנו היקרים והנכבדים שיחיו

בניהם: הרב יוסף יצחק - ירושלים, ארה"ק; הרב שלום דובער - שיקגו, אילינוי

ובנותיהם: מרת דינה גוראריה - מונטריאול, קנדה; מרת חנה קרמר - מאריק, לונג איילנד; מרת רבקה שיפריין - ליטל נק, קווינס;

מרת חיה מושקא עווערס - אמסטרדם, הולנד; מרת דבורה גרייזמן - פלורידה; מרת שרה פאריין

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ומכאן להבא אך טוב וחסד ימצאו אתכם

תמיד כל הימים ובהמשך הפעולות הברוכות תמצאו חיזוק ונוחם

הרב אלקנה שמוטקין וצוות JEM